

②

Vörösmarty

A verjes történevéstől kezdve.
Már nevezdék napja ünnepeket
s nérem, az úton hogy vonulnak
szükhütelkék fahullt parancsok.

Hogy hová értem, ez az ország!
Elerőtlenedtek a fők.
Ó, erdők, fák, falvak ki parancsolt
vágyásban álltok tovább?

Dereg a kút rönköseire:
garasra véselt unalom.
Nérek rá, mint a szemre,
melvén még csüvűrik dalom.

És megrázzák az eget néirke
szerekeket fellegek...
Hogy hová értem Magyarországra!
Erdők, fák, falvak, emberek.

72. március.